

Drinkende *Apatura iris* L.

door

V. GERRIS

Op 4 Juli ging ik naar Zuid-Limburg om op een plaats, waar ik wel eens de weerschijnvlinder trof, te trachten de kennismaking te hernieuwen. Het was slecht weer in het Zuiden, maar 's middags klaarde het op.

Om 1 uur zag ik twee grote vlinders om berken en eiken vliegen, mogelijk *iris*, maar om half twee vloog een ♂ op van een steenhoop en cirkelde een paar maal met forse slagen rond, voor hij weer ging zitten. Hij bleek te drinken aan de onderkant van een vochtige steen.

Beducht voor de schuwheid van de vlinder „nam” ik hem eerst van 1 m, maar kwam geleidelijk dichterbij. Hij bleek in het geheel niet schuw en ik kon een heel filmpje van de vlinder maken tot op 25 cm afstand!

Toen de vlinder rustig bleef doordrinken, bracht ik mijn vinger steeds dichterbij de tong van het dier en opeens begon hij van mijn vinger te „drinken”, hoewel deze droog was. Ik trok langzaam terug met de bedoeling, dat de *iris* op de vinger moest gaan zitten om te kunnen blijven zuigen, maar dat wilde hij niet.

Toen ik echter mijn vinger steeds dichterbij zijn poten bracht, uiterst langzaam, stapte hij op een gegeven ogenblik er op over en kon ik de vinger met de vlinder voor mijn gezicht brengen en hem rustig observeren. Jammer genoeg had ik geen foto's meer over.

De vlinder bleek nu niet alleen te drinken, neen, hij bracht met de tong vocht op de droge vinger en zoog dat dan weer op. Dit laatste concludeerde ik uit het weer snel opdrogen van de vinger. Dit opbrengen van vocht was voor mij een onbekend verschijnsel. Ik ben toen nog een paar meter met de wel zeer makke vlinder gaan wandelen, een eigenaardige belevenis met het zeldzaam prachtige dier! Toen vloog de *iris* op, cirkelde eerst even dicht om mij heen en zocht daarna weer zijn oude plekje op.

Delft, Gasthuislaan 189, Juli 1953.